

Hem Gülüm Hem Külüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Mart 2026

Rövanşı var mıydı söyleyiniz ve iklimlerin o seyrüseferinde asla g/izlemeyiniz sözcüklerinizi hem sizler değil miydiniz yerden yere vuran kimliğimi hem benim yeniden doğuşumdur küllerimden gül olmanın da m/eziyeti elbet tüm onur ve haysiyetimle serdiğimdir duyguları bir de yerle yeksan edilme telaşı içerisinde iken zalimin tek marifeti ve işte aşkla kıyama durduğum ömrün ertesi...

Bir tını

Bir de konulan onca tanı...

Ah, terbiye etmekle mükellef o nefsi

Hem de zarifçe s/alınırken insanın sevebilme kapasitesi

En çok da yerden yere vurulmuş haysiyeti

Ve de merak etmeyiniz, mirim

Sultanı değilsiniz bu kirli dünyanın

Ve de öteki âlem çağırırken bizleri

O zarif zil sesi

Duymazdan geldiğiniz tüm hakkaniyeti

Ve teslimiyeti benliğimin:

Şakıyan bir bülbül olmadığım ne malum hem?

Gül kimliğimin yanında

Ve laneti

Ve isyanı
Ve şehveti
Öteleyen koruyan bir Hâkimiyet var ki...

Edimleri iblisin
Müridi ve de tayfası zalimin
Şer odakları
Şanlı nemli ve kirli emelleri
Zuhur eden de o teselli
Şevkin ve umudun göğed/okunduğu
O an
O vakit
Ve de altına imzamı attığım kanlı akit:
Teşrif edecek olan
Ah, ölüm olsa keşke
Düşmektense kanlı ellerinize
Göğün de yerin de
Ve asla tahliye etmeyeceğim mabedimin
Biliniz ki:
Kilitlidir kapısı
En çok da yüreğimin...

Vurgun yediğim zalimin ve o soytarı
Gülüşünün esintisinde
Savrulmayacağım asla ve asla
Aşikâr olansa
Umudum ve sevdiğim
Dolu dolu olduğum İlahi Aşkla
Ne küs çiçeğiyim
Ne de süs çiçeği
Suskular giyindiğime delalet olsa da şunca hezimetini
Yok saydığım kadar
Yok sayılmadığımdır
Aşikâr
Allah rızası için çoktan yola koyulduğum
Rabbin endamlı Rahmetinde ve Gücünde
Güç bulduğum
Nasıl ki bir zaruri yet
Elham'ın Gücü

Ve içimdeki öksüzün o masum gülüşü

Bir çiçek olmamın asaleti
Kırılğan addedilen seferisi
Kimliğimin
Yer yer kaydığım şu kubbe
Asla da sonlanmayacaktır kuyruğum
Bir Yıldıza denk düştüğüm
Muktedir olan Rabbime
Kavuşmamın da telaşı ile
Gel gör ki
Daha v/aktim dolmadı
Cihan denen yalancı seferde

Uleması tüm sözcüklerin
Kalan olsa ne ki içimde binlerce ukde
Aşka doymayandır sefil yürek
İfa ettiğimse sadece Mevla'ma teslimiyet
Ne sıradanım
Ne de sıra dışı
Hem gülüm hem külüm
Göğsümde asaletin zarafeti
Ölüm içinse erkendir
Sonlanmadan görevim
Zehir olsa ne ki ne dünya telaşım?

İdamesi sonsuzluğun
Sadece sükût iken dilediğim
Acımla muktedir o titrim
Anneme duyduğum özlemin tek kırıntısı dahi yeter
Ölümden nemalanmaya
Bilsem de bilmediklerimi dünyalı sıfatıyla
İddia makamına da sunumum
İhbar ettiğimse içimin temizliği
Temyize gidecek olsa ne ki ne?
Sondan bir önce giydiğim şu cübbe
Varsa yoksa iddiam insanlığıma ve haysiyetime
Dokunmasın hiç kimse...